

[Hoff.]

faaet en Arbejdspause, medens den midlertidige Lov, der her stilles Forslag om, gælder, og jeg vil henstille til Udvalget, at man fremtidig tager lidt mere Hensyn til Butikspersonalets Ønsker. Det synes, som om man i højere Grad har taget Hensyn til Kunderne end til Butikspersonalet, og man maa jo huske paa, hvad Kunderne vel nok meget ofte glemmer, at de Mennesker, der staar i Butikkerne, har en Arbejdstid langt ud over det Tidspunkt, da Døren bliver laaset efter den sidste Kunde. Derfor kunde vi for vor Part ønske, at man virkelig havde holdt fast ved Kl. 17 i Stedet for Kl. 17,30 paa de første 4 Ugedage og ved Kl. 19 om Fredagen og Kl. 13 om Lørdagen. Det betyder kun en relativt lille Indskrænkning i Handelstiden, og det er jo netop i den sidste Ende af Dagen, der er færrest Kunder i Butikkerne.

En anden Indvending mod Forslaget er, at man har tilladt Brødudsalg at have længere Ekspeditionstid end andre Butikker. Det betyder jo næppe noget i Byerne, hvor Brødudsalgene vel som Regel er hos Bagerne, men der findes rundt omkring paa Landet en Række Købmandsforretninger, som har Brødudsalg, og selv om man eventuelt maa fortolke Loven saaledes, at de efter den almindelige Købmandsforretnings Lukketid kun maa sælge Brød, vil det blive praktisk umuligt at kontrollere det. Der er derfor fra de Købmænds Side, som ikke har Brødudsalg, fremsat Kritik, og det synes mig en berettiget Kritik mod, at man uden videre har Lov at have en Time længere aabent og at have meget længere aabent om Lørdagen, naar man har Brødudsalg.

Det er saadan de Indvendinger, der kan fremsættes imod Forslaget, men da Loven kun skal være midlertidig, er der Haab om, at disse Indvendinger, hvis de findes berettigede, vil sætte deres Præg i den nye Lukkelov, vi skal have i 1947.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at han vilde haabe, Weekendordningen medførte, at Sport og Forlystelser i højere Grad blev henlagt til Lørdag Eftermiddag, saadan at Søndagen mere end nu kunde blive en Hviledag. Jeg vil ganske give det ærede Medlem Ret i denne Betragtning og blot gaa det lille Skridt videre at sige, at jeg vilde ønske, det kunde medføre, at Søndagen i højere Grad kunde blive en Helligdag, saadan som det er Meningen med Søndagen.

Med disse Ord vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Norlev: Vi ønsker Handelsstanden gode Arbejdsvilkaar, og enhver forstaar, at de, der staar i Butikkerne, har en meget tvungen Post, men paa den anden Side forekommer det mig, at i al vor Tale om 48 Timers Arbejdsuge og i al vor Lovgivning for at indskrænke Arbejdstiden er der en Fraktion af Medmennesker, som vi ofte glemmer eller i hvert Fald tager alt for lidt Hensyn til, nemlig de arbejdende Husmødre. Der er jo endnu ikke kommet noget Forslag om en Lov, der skal give dem 8 Timers Arbejdsdag; det har de altsaa i Arbejdet ude, men saa har de ofte tillige 8 Timer hjemme, og naar der er Tale om Lukkeloven, som den nu foreslaas, tør jeg ud fra min Erfaring sige, at den vil gøre Livet betydeligt mere plagsomt for mange af Danmarks Husmødre, end det er i Forvejen. Jeg kender adskillige, som arbejder paa Kontor eller Fabrik om Dagen og har deres Børn i Vuggestue. Dem skal de have hentet, naar de kommer hjem, og hvis de saa tillige skal gøre Indkøb, er det praktisk talt næsten umuligt at naa det, i hvert Fald naar man bor saa langt uden for København, som jeg bor, hvor det tager en ikke ringe Tid at komme til Arbejdsstedet og hjem, og hvor de derfor praktisk talt ikke kommer hjem før lige til den Tid, Butikkerne lukker. Da jeg læste dette Lovforslag, kom jeg uvilkaarligt til at tænke paa den tyske Socialist August Bebels Bog om Kvinden; her skriver han, at Kvinden var det første menneskelige Væsen, der kom under Trældom. Det forekommer mig, at vi i vor Lovgivning er alt for tilbøjelige til at se bort netop fra Kvinden og især fra de arbejdende Husmødre, og jeg vil gerne henstille, at man i dette Lovforslag i hvert Fald indfører den Bestemmelse, at Butikkerne skal være aabne baade Tirsdag og Fredag til Kl. 20; saa kunde man jo til Gengæld lukke dem et Par Timer midt paa Dagen, og i hvert Fald kunde man godt her skelne mellem Detailhandelen og Storhandelen, for naar der er Tale om Storhandelen, er Forholdet sikkert det, at Storhandelens Kunder kan sagtens komme midt paa Dagen, men naar der er Tale om Detailhandelen i Arbejderkvartererne, kan, som jeg har paavist det, mange af Kunderne faktisk kun naa at gøre Indkøb om Fredagen, og det er for lidt. Vi maa ikke give Husmødrene den Plage med til alle deres øvrige Plager, at de ikke kan faa gjort deres Indkøb paa en ordentlig Maade, men maaske skal bede andre om at gøre dem, eller hvordan de nu skal komme af Sted med det. Jeg henstiller altsaa, at man tager dette under nøje Overvejelse. Jeg gad i øvrigt